

**Baptised
and sent**

Samenstelling en redactie
Diaken Vincent de Haas

© 2019 Katholieke Bijbelstichting, Breda

KBS Katholieke Bijbelstichting

Postadres: Postbus 90189
4800 RN Breda

Bezoekadres: Hofstraat 8
4741 AK Hoeven

T +31 (0)165 508 412
E info@rkbijbel.nl
Net www.rkbijbel.nl

Gedoopt en gezonden

GEDOOPT EN GEZONDEN

De Missie van de Kerk van Christus
in de wereld

De buitengewone maand van de Missie
Oktober 2019

Deze brochure heeft als oogmerk u een handreiking te bieden, waarmee u met elkaar kunt nadenken over de missie die we van Christus hebben ontvangen. Christus richt zich tot alle christengelovigen die in de Kerk met de Heer onderweg zijn omdat ze zich kinderen van God weten. Het christelijk geloof houdt mensen jong wanneer zij openstaan voor de zending die Christus ieder van ons toevertrouwt. Dat wil zeggen: wie zich bewust realiseert dat zij/hij gedoopt is en zich dus gezonden weet, laat het geloof herleven in de eigen omgeving en door inzet in de eigen parochie ook in de Kerk als geheel.

Iedere man en vrouw kent een missie. We hebben het leven gekregen om die missie waar te maken. Die missie komt voort uit bewegingen van ons hart, namelijk de innerlijke kracht van liefde. Ze geven ons een belofte voor onze toekomst en ze geven richting aan ons leven. Het leven daagt ons daartoe uit en geeft ons ook de kracht ervoor, zowel als het leven licht is, als wanneer er schaduwkanten zijn.

Leven met Jezus Christus ...

Door de doop zijn wij leden van de Kerk geworden. Door de doop ook hebben we samen de zending ontvangen om het evangelie aan iedereen te tonen. Wie zich een actief lid weet van de Kerk, neemt regelmatig deel aan de eucharistie, bidt regelmatig persoonlijk of samen met anderen en luistert naar het Woord van God. Door deze deelname kan ieder groeien in de genade van het geloof. En we kunnen ons laten meenemen in de grote stroom van getuigenissen die ons, generatie na generatie, in staat stellen te groeien in wijsheid. Generatie op generatie laat ons delen in de ervaring van vele mensen, die getuigen van hun geloof in Christus en die ons bemoedigen door met hen mensen van de toekomst te zijn. Wie spreekt met jongeren, zal bij hen de frisheid en het enthousiasme tegenkomen die bron van steun en hoop zijn voor hen die in de schaduwkanten van het leven verkeren.

Door samen ons geloof in God, de liefde van Christus en de liefde voor de naaste te beleven, zijn we in staat te groeien in saamhorigheid, en zo een bron van diepe eenheid te worden. Die eenheid namelijk waarvoor Christus zelf bidt.

We verkondigen Jezus Christus ...

Door ons doopsel te beleven als een diepe verbondenheid met Christus, verkondigen wij wat we ontvangen hebben. Als leden van het Lichaam van Christus (de Kerk) kunnen we met anderen de weg en de waarheid delen die ons leven op deze aarde zin geven: Jezus Christus, die voor ons is gestorven en opgestaan, doet een beroep op ons en daagt ons uit de boodschap van waarheid en het volle leven te zoeken, te ontdekken en te verkondigen.

Het evangelie van Christus is de schat die het leven met vreugde vervult. Dankzij het geloof kunnen we het fundament van ons leven vinden. Dankzij het evangelie vinden we de kracht om het leven mooier te maken voor onszelf en voor vele men-

sen. We ervaren dagelijks hoe veel mensen in armoede leven, en hoe het lijden velen aantast. En toch is dit kwaad voor hen die de zijde van Jezus kiezen, een aansporing tot steeds grotere en meer belangeloze liefde. Veel mannen en vrouwen hebben zich hiervoor ingespannen, en soms hebben ze uit liefde voor het evangelie en voor hun medemensen niet gearzeld hun leven te geven.

In vuur en vlam geraakt door de liefde van Christus betekent dat we alleen nog maar die weg van Jezus willen gaan. In de school van de heiligen die zich geheel en al verbonden hebben met Christus, worden steeds weer deze vragen gesteld: hoe leef ik met Christus? Hoe geeft Hij vorm aan mijn doen en laten, spreken en zwijgen? Hoe laat Hij zijn liefde in mij groeien?

Deze verkondiging komt dus tot stand door de aanstekelijkheid van de liefde. De liefde kent alles vervullende vreugde, onderscheidt zich door een niet aflatend enthousiasme. Die goddelijke liefde geeft betekenis en vervulling in het leven. Dit alles vraagt om harten die door de liefde zijn opengemaakt. Het is niet mogelijk om grenzen aan de goddelijke liefde te stellen, want de liefde is sterker dan de dood. Wie uit die goddelijke liefde leeft, wil mensen ontmoeten, wil getuigen van het evangelie en verkondigt deze liefde vooral in daden van barmhartigheid. Zo komen er kansen om in naastenliefde met allen op te trekken, ook met hen die ver van het geloof af staan, er onverschillig tegenover staan en er misschien zelfs vijandig en tegen gekant zijn.

Christus ontmoeten we vooral waar het leven moeilijk is of bij mensen aan de zelfkant van het leven. Wie naar de periferie van een land, een stad of van wat dan ook gaat, komt Christus tegen. Juist bij de minsten van allen komt het geloof sterker naar boven. Juist bij hen ontmoeten we Christus (zie Matteüs 25). Nodig voor ons allen is dat we niet onverschillig worden of ons door haat laten leiden. De liefde vraagt de volheid van het leven in God. Niet de materie en niet de macht wijzen de weg naar God. De weg die God ons allen wijst, kent wegwijzers als

‘de goederen van de aarde willen delen met velen’ en ‘dienstbaarheid aan anderen’.

Getuige zijn van de liefde ...

Paus Franciscus daagt ieder van ons (persoonlijk en gezamenlijk in onze geloofsgemeenschap) in de maand oktober uit de persoonlijke ontmoeting met Christus te vernieuwen: in de eucharistie, in het luisteren naar het Woord van God en in het persoonlijk en gemeenschappelijk gebed. We kunnen ons in en buiten de liturgie spiegelen aan de heiligen die we kennen. Hoe zijn zij teken geworden van de liefde van God? Hoe ook hebben ze zich ingespannen om de menselijke waardigheid te bevorderen en om te getuigen van de vreugde van de liefde en van het christen-zijn?

Dit alles is een nieuwe gelegenheid om leerling van Jezus te zijn. En als leerlingen van Jezus kunnen we ons steeds meer en hartstochtelijk toewijden aan Jezus en aan zijn zending tot aan de uiteinden van de aarde. Het Bijbelboek ‘De Handelingen van de Apostelen’ moge in deze maand (en ook later) ons gebedenboek zijn, ons meditatieboek, het boek ook dat ons inspiratie geeft en dat ons leert hoe we kunnen blijven getuigen van ons geloof en hoe de heilige Geest ons leidt in alles.

Moge alle mensen één worden en in Christus de weg naar de ware vrede vinden.

Vragen wij allen de heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk, de heilige Willibrordus, patroon van onze Kerkprovincie, de heilige Martinus, de heilige diaken Laurentius, de heilige Maria Adolfina en gezellen, de zalige Titus Brandsma en de zalige Petrus Donders om voor ons te bidden en ons te begeleiden op onze weg.

**OFFICIEEL GEBED
VOOR DE BIJZONDERE MISSIEMAAND 2019**

*Hemelse Vader,
toen uw eniggeboren Zoon Jezus Christus
uit de dood verrees,
gaf Hij zijn volgelingen de opdracht
"ga en maak alle volken tot mijn leerlingen".
U herinnert ons eraan
dat we door onze doop delen in de missie van uw Kerk.
Sterk ons door de gaven van de Heilige Geest
om moedig en ijverig te zijn
om te getuigen van het evangelie,
zodat de missie toevertrouwd aan de Kerk,
die nog lang niet voltooid is,
nieuwe en doeltreffende uitdrukkingen kan vinden
die leven en licht brengen in de wereld.
Help ons om het voor alle mensen mogelijk te maken
uw reddende liefde te ervaren
door de genade van Jezus Christus,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de heilige Geest,
één God, door de eeuwen der eeuwen. Amen*

BIJBELTEKSTEN VOOR ELKE DAG

Hierna volgen de verschillende Bijbelteksten. Deze teksten zijn gekozen omdat paus Franciscus vraagt ons in deze maand te bezinnen op het Bijbelboek 'Handelingen van de Apostelen'. Dit boek laat zien dat de Kerk van nature missionair is. Dit boek wijst ons de weg, vooral door de voorbeelden van de heilige apostelen Petrus en Paulus hoe wij zelf missionair kunnen zijn dan wel worden.

Bij twee bijbelperikopen staat een verwijzing naar de bron waaruit geput is. De andere teksten zijn van mijn hand.

Katholieke Bijbelstichting
Diaken Vincent de Haas

In de sommige teksten staat de Godsnaam. Deze wordt met de vier medeklinkers weergegeven zoals we die uit het Hebreeuws kennen. De Godsnaam 'JHWH' spreekt men als de HEER of met een synoniem ervan.

Deuteronomium 6,4-9   Luister Israël

Hoor Israël!

JHWH is onze God,

JHWH is de Enige.

U zult JHWH uw God liefhebben

met heel uw hart,

met heel uw ziel

en met al uw krachten.

De geboden

die ik u heden voorschrijf

moet u in uw hart prenten.

Spreek er met uw kinderen telkens opnieuw over,

wanneer u thuis bent

en onderweg,

als u slapen gaat en opstaat.

Bind ze als een teken op uw hand

en als een band op uw voorhoofd.

Grif ze in de deurposten van uw huis

en op de poorten van uw stad.

Deze geloofsbelijdenis uit Deuteronomium 6,4-9 kan in vier strofen verdeeld worden. De eerste bevat de verkondiging wie onze God is en dat Hij de enige god is. Naast Hem is er geen ander. Het proclameert zijn uniekheid, én zijn verbondenheid met ons. Vervolgens wordt de hoorder opgeroepen om tegenover God niet halfslachtig te zijn, maar om alles te geven: heel uw hart, heel uw ziel en al uw krachten.

De tweede strofe kan op twee manieren gelezen worden. De geboden zijn al die geboden die in het boek Deuteronomium (of in heel de Tora van Mozes) geschreven staan. We kunnen deze geboden ook beperken tot deze verzen: prent vandaag deze tekst in uw hart. Let daarbij vooral op het woord 'heden'. Wie deze tekst dagelijks uitspreekt, houdt zijn herinnering aan

Gods handelen springlevend. Hij voedt het weten dat zijn eigen kleine geschiedenis deel mag uitmaken van Gods grote heilsgeschiedenis. Het is het heden dat we ook uit het Onze Vader kennen: Geef ons heden ons dagelijks brood. En ook hier kan het brood dat voedt, begrepen worden als het Woord, als de leefregels van God.

De derde strofe maakt de dynamiek van het inprenten duidelijk. Deze verzen vragen de mens altijd over God en over zijn richtlijnen met de komende generatie te spreken, en om altijd bezig te zijn met Hem, zowel thuis als onderweg, zowel slapend als wakker. Geen seconde zonder Hem in gedachten, daden of woorden.

Dit laatste wordt opnieuw herhaald door de tekens die in de vierde strofe aan de orde worden gesteld: op hand, hoofd, deuren en poorten. Niet alleen geen seconde zonder God, maar ook geen enkele plaats zonder Hem. Altijd Hem in u, door u, met u. Deze bewegingen zijn vergelijkbaar met de bewegingen waarover psalm 139 spreekt: Gij zijt voor mij en Gij zijt achter mij. Ons geloof wordt verdiept door het horen en reciteren van het Sjema. Het is namelijk een geloofsbelijdenis die heel de mens kleurt, maar ook alles van een mens vraagt. Het is een volledig antwoord op de vraag: waar staat u voor? waar wilt u voor staan, mens? Durft u u te engageren met God of niet? Voor wie met deze tekst instemt, is het antwoord gemakkelijk: Hier ben ik, God, - uw wil te doen is mijn vreugde (Psalm 40,9). Al zal het doen van dit antwoord lang niet altijd licht vallen.

Deze tekst heeft de ongelooflijke kracht van de voortdurende herinnering. Herinnering tegen het vergeten, tegen het verstoppen, tegen het verdringen, tegen het verderf en tegen de gemakzucht. Het houdt de belofte levend die een mens op zich heeft genomen. Het houdt voor een mens de beloften levend die God gedaan heeft. Het herinnert degene die bidt er ook aan dat hij altijd een mens onderweg is (zie het vergelijkbaar credo dat in Deuteronomium 26,5-10 staat).

Door het woord 'heden' gaat er voor de bidder geen dag voorbij zonder zich in de aanwezigheid van God te weten.

Een gebed

*Hoor, geliefd mens, hoor.
Ik was er, Ik ben er, Ik zal er zijn
in licht, trouw en barmhartigheid,
in geest van vrede en liefde.
Jij bent mijn geliefd kind!
Heb jij Mij lief
met heel je hart,
heel je ziel
en met al je kracht?
Deze woorden zijn aan jou opgedragen.
Prent ze hier en nu in je hart.
Berg ze in het midden van je ziel.
Leer ze aan wie je ontmoet.
Herhaal deze woorden, waar je ook bent
Draag ze vlak bij je. Grif ze diep in je hart.
Hoor, JHWH: hier ben ik
uw woord te doen is mijn vreugde,
uw woord van barmhartigheid en verbondenheid.*

Oktober 2

Genesis 12,1-3 De roeping van Abraham

*J^{HWH} zei tegen Abram:
‘Trek weg uit uw land,
verlaat uw familie,
verlaat ook uw naaste verwanten,
en ga naar het land dat Ik u zal wijzen.
Ik zal u tot een groot volk maken,
Ik zal u zegenen, Ik zal u aanzien geven,
een bron van zegen zult u zijn.
Ik zal zegenen wie u zegenen,
wie u bespot, zal Ik vervloeken.
Door u zullen alle volken op aarde gezegend worden.’*

Abram (later krijgt hij van God de naam Abraham) hoort de Stem van God. Er staan twee grote thema's centraal in het roepingsverhaal van Abram: Ik zal een groot volk van u maken, en: Ik zal u zegenen. Via deze ene persoon (Abram) richt God zich tot de gehele mensheid. Hij wil via Abram alle mensen bereiken. Dat is ook het nieuwe in de Schrift. Niet allen tegelijk, maar één mens roept God. Langs die weg kan de belofte verspreid worden over de hele aarde.

Het verhaal van Abram/Abraham is de grondslag geworden van heel het volk Israël. Zijn spoor volgen is een sjabloon voor elke gelovige. We lezen het roepingsverhaal van Abram. Het sjabloon bestaat uit: geroepen worden, antwoorden, op weg gaan. Vaak is er nog een element, namelijk: verzet tegen de roeping. Opmerkingen en vragen die daarbij spelen zijn: dit is niets voor mij; dan ben ik de enige; dat kan ik niet aan; kan ik dat wel? waarom ik? ben ik wel geschikt? heb ik dit niet zelf verzonnen? God nodigt ieder mens uit om met Hem op weg te gaan. We hoeven niet alles op te geven, maar we moeten wel op weg durven gaan. Alles wat van ons gevraagd is: ga op weg. En wat doet dat met ons? Durven we los te komen van onze eigen gebouwde wereld? Durven we de wereld van God in te trekken? In de Schrift is dit hét basisroepingsverhaal geworden voor alle mensen. God roept één mens. U bent die ene mens. Niet om dit voor u zelf te houden, maar om een zegen voor de mensen om u heen te worden. Als God een dergelijke roeping in ons hart legt, is de vraag: wat antwoorden wij?

Voor elk antwoord moeten we iets loslaten. Wat houdt ons het meest tegen om met God te willen wandelen?

Elk antwoord zal ook een offer vragen. Wat willen wij geven aan God? Het kan een offer zijn uit ons bezit. Het kan ook een dankoffer zijn.

Elk antwoord zal ook de manier omvatten waarop u God aanspreekt. Met welke Naam roept u Hem aan? Hoe begint u uw gebed? Hoe richt u zich tot Hem? Ook hiervoor moet u soms een lange weg afleggen om dan te ontdekken hoe u God durft aan te spreken?

1 Korintiërs 13,4-7 De liefde is lankmoedig

*De liefde is lankmoedig en goedertieren;
de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet,
zij beeldt zich niets in.
Zij geeft niet om de schone schijn,
zij zoekt zichzelf niet,
zij laat zich niet kwaad maken
en rekent het kwade niet aan.
Zij verheugt zich niet over onrecht
maar vindt haar vreugde in de waarheid.
Alles verdraagt zij, alles gelooft zij,
alles hoopt zij, alles duldt zij.
De liefde vergaat nimmer.*

God heeft de mens lief in al zijn facetten. Met de komst van Jezus Christus is de liefde van God mensgeworden. In zijn spreken en handelen toont Jezus hoe deze liefde werkelijk is geworden. Zijn dood op het kruis is het hoogtepunt. God schenkt zichzelf weg om de mens te redden van de ultieme ondergang, de dood. Vanuit de aanschouwing van het kruis ontdekt de christen zijn roeping. De roeping omvat de ontmoeting met Christus, en in Christus met God. Die roeping vraagt aan de leerling van Christus om zijn weg te gaan: de onvoorwaardelijke liefde. Paus Benedictus XVI heeft daar behartigenswaardige dingen over geschreven in zijn Encycliek *Deus caritas est* (Nr 34 uit de Encycliek *Deus Caritas est* van Paus Benedictus XVI). "Het innerlijk openstaan voor de katholieke dimensie van de Kerk zal automatisch de bereidheid van de medewerkers bevorderen om samen met andere organisaties af te stemmen wat betreft de dienstverlening en de verschillende vormen van behoefte. Dat moet echter wel gebeuren met inachtneming van het specifiek eigen karakter van het dienstwerk dat Christus van zijn leerlingen verwacht. In zijn hymne op de liefde leert de heilige Paulus (1Kor 13) ons dat liefde altijd meer

is dan alleen handelen: 'Al deel ik heel mijn bezit uit, al geef ik mijn lichaam prijs aan de vuurdood: als ik de liefde niet heb, baat het mij niets' (vers 3). Deze hymne moet de *Magna Charta* van alle kerkelijk dienstwerk zijn. Daarin zijn alle overwegingen samengevat die ik in de loop van dit schrijven over de liefde heb ontwikkeld. De praktische activiteit is te weinig als daarin de liefde tot de mens niet voelbaar wordt, liefde gevoed door de ontmoeting met Christus. Het persoonlijke, innerlijke deelnemen aan de nood en het lijden van de ander wordt zo een gedeeltelijke gave van mijzelf voor hem. Opdat de gave niet vernederend voor hem is, moet ik de ander niet alleen iets van mijzelf maar mijzelf geven, als persoon daarin aanwezig zijn."

Oktober 4

Matteüs 28,16-20

Tot aan het uiteinde van de aarde

De elf leerlingen nu begaven zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden.

Jezus trad nader en sprak tot hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.'

In zijn boek 'Als God renoveert' geeft James Mallon (*Als God Renoveert. De parochie van onderhoud naar bloei*. Baarn: Adveniat, 2018) een bijzonder commentaar bij deze perikoop. In de zending die Jezus geeft aan zijn leerlingen staan vier werkwoorden: om te gaan, om te maken, om te dopen en om te onderwijzen. Deze werkwoorden hebben elk hun eigen waarde, en hun logische volgorde. Maar een werkwoord staat centraal, namelijk maken. Om alle volkeren op aarde leerlingen te maken zo staat er expliciet. Dit is het hart van de zending van de Kerk,

en daarmee van de zending van elke gelovige. Leerling worden wil zeggen dat deze persoon wil leren, en wel een leven lang. Leren is in het proces stappen om van Jezus te leren en om over Jezus te leren. Dat is een persoonlijke groei als mens, als gelovige en als lid van de Kerk.

De vraag is dus: durft u in dit proces te stappen bijvoorbeeld door u af te vragen: wat heb ik de afgelopen maand geleerd over en van Jezus? En door u af te vragen: wat zing ik van mijn geloof uit? En wat deel ik ervan met anderen?

Oktober 5

Handelingen 1,1-11

**Jullie zullen de kracht
van de heilige Geest ontvangen**

Het eerste boek, dat ik geschreven heb, Teófilus, ging over alles wat Jezus gedaan en geleerd heeft tot aan de dag waarop Hij zijn opdracht gaf aan de apostelen die Hij door de heilige Geest had uitgekozen, en ten hemel werd opgenomen. Na zijn sterven toonde Hij hun met vele bewijzen dat Hij in leven was. Hij verscheen hun gedurende veertig dagen en sprak met hen over het Rijk Gods. Terwijl Hij met hen at, beval Hij hun Jeruzalem niet te verlaten maar de belofte van de Vader af te wachten, 'die jullie van Mij vernomen hebt: Johannes doopte met water, maar jullie zullen over enkele dagen gedoopt worden met de heilige Geest.' Toen zij eens bijeengekomen waren stelden zij Hem de vraag: 'Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israel het koninkrijk herstellen?' Maar Hij gaf hun ten antwoord: 'Het komt u niet toe dag en uur te kennen, die de Vader in zijn macht heeft vastgesteld. Maar jullie zullen kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het uiteinde der aarde.' Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhoog geheven en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden opeens twee mannen in witte gewaden bij hen,

die zeiden: 'Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan.'

We lezen deze maand in het bijzonder het boek De Handelingen der Apostelen. Jezus geeft de opdracht die Hij van de Vader heeft ontvangen door aan zijn apostelen. In dit boek vertelt Lukas hoe de apostelen de opdracht die ze van Jezus hebben gekregen, ten uitvoer brengen: gaan – leerlingen maken – dopen – onderwijzen. Ook lezen we hoe de heilige Geest hen inspireert, bijstaat en door hen werkt.

De leerlingen zijn in het gezelschap van Jezus. Ze leren Hem los te laten. Nu geeft Hij de zending die Hij van de Vader heeft ontvangen, door aan zijn leerlingen. Het is nu hun taak het evangelie te horen, te vieren, te verkondigen en te doen. Allereerst hebben ze daar de heilige Geest voor nodig. Die stelt hen in staat om de opdracht van Jezus aan te kunnen. Belangrijk blijft dus om in de gemeenschap samen om die heilige Geest te bidden. Dat Hij ons inspireert, bijstaat en zendt.

Oktober 6

Handelingen 2,1-8

We horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden

Toen de dag van Pinksteren aanbrak, waren allen bijeen op dezelfde plaats. Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren, was er vol van. Er verscheen hun iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette. Zij werden allen vervuld van de heilige Geest en begonnen in vreemde talen te spreken, naargelang de Geest hun te vertolken gaf. Nu woonden er in Jeruzalem Joden, vrome mannen, die afkomstig waren uit alle volkeren onder de hemel. Toen dat geluid ontstond, liep het volk te hoop en tot

zijn verbazing hoorde iedereen hen spreken in zijn eigen taal. Zij waren buiten zichzelf en zeiden vol verwondering: 'Maar zijn al die daar spreken dan geen Galileeërs? Hoe komt het dan dat ieder van ons hen hoort spreken in zijn eigen moedertaal?'

De bede om de heilige Geest is verhoord. De belofte van God is realiteit geworden. De leerlingen worden vervuld van de heilige Geest. Ze zijn geroepen; ze hebben de zending van Jezus; nu ontvangen ze het vermogen de zending te volbrengen. Wie gedoopt is en gevormd, kent de kracht van de heilige Geest. Iedere viering in de kerk kent een eigen zendingsmoment, naast de zegen. De zending om het evangelie te verkondigen, vooral in daden. In de loop van dit Bijbelboek komen we mooie voorbeelden tegen om ons aan te spiegelen. Hoe pakken wij onze eigen persoonlijke zending op?

Oktober 7

Handelingen 2,14-21   Ik zal mijn Geest uitstorten over alle mensen

Petrus trad naar voren met de elf en verhief zijn stem om het woord tot hen te richten: 'Gij allen, joodse mannen en bewoners van Jeruzalem, weet dit wel en luistert aandachtig naar mijn woorden. Deze mensen zijn niet dronken zoals gij veronderstelt, het is immers pas het derde uur van de dag. Maar hier gebeurt wat door de profeet Joel gezegd is: Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik mijn Geest zal uitstorten over alle mensen: Uw zonen en dochters zullen profeteren, uw jonge mannen visioenen zien, de ouderen onder u zullen droomgezichten ontvangen, ja zelfs over mijn dienaars en dienaressen zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten en ze zullen profeteren. Wondere dingen zal Ik laten zien aan de hemel boven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en walmende rook; de zon zal veranderen in

duisternis en de maan in bloed, voordat de dag des Heren komt, groot en heerlijk. Dan zal het geschieden, dat ieder die de naam des Heren aanroept, gered zal worden.

Petrus is niet langer beschroomd om in het openbaar te spreken over zijn geloof in Christus Jezus en in de opstanding. Hij durft het aan om dat wat hem is overkomen vanuit de Schrift te duiden. En bijzonder is dat hij dit allemaal gunt aan alle mensen. Dat wat hem is overkomen, kan ieder die in de Heer gelooft, overkomen.

De heilige Geest is niet alleen voor bepaalde mensen; Hij werkt in alle mensen. Hij is de goddelijke kracht in iedere gedoopte. Het is belangrijk die in u zelf te ontdekken, maar ook in anderen te zien. Zo kunnen we onze angst en terughoudendheid overwinnen. Durf te getuigen en het evangelie waar te maken in daden van belangeloze liefde, barmhartigheid en rechtvaardigheid. De wereld wacht op ons.

Oktober 8

Handelingen 2,22-41   Wat moeten wij doen?

Mannen van Israël, luistert naar deze woorden: Jezus de Nazoreeër was een man wiens zending tot u van Godswege bekrachtigd is. Gij kent immers zelf de machtige daden, wonderen en tekenen, die God door Hem onder u heeft verricht. Hem, die volgens Gods vastgestelde raadsbesluit en voorkennis is uitgeleverd, hebt gij door de hand van goddelozen aan het kruis genageld en gedood. Maar God heeft Hem ten leven opgewekt na de smarten van de dood te hebben ontbonden; want het was onmogelijk dat Hij daardoor werd vastgehouden. Doelend op Hem toch zegt David: De Heer had ik voor ogen, altijd door, Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen; daarom is er blijdschap in mijn hart en jubelt mijn mond van vreugde; ja, ook mijn lichaam zal rust vinden in hoop, omdat Gij mijn ziel niet over zult laten aan het dodenrijk en uw heilige geen bederf zult laten zien. Wegen

ten leven hebt Gij mij doen kennen, Gij zult mij met vreugde vervullen voor uw aanschijn. Mannen broeders, ik mag wel vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij gestorven en begraven is; we hebben immers zijn graf bij ons tot op deze dag. Welnu, omdat hij een profeet was en wist, dat God hem een eed gezworen had, dat Hij een van zijn nakomelingen op zijn troon zou doen zetelen, zei hij met een blik in de toekomst over de verrijzenis van Christus, dat Hij niet is overgelaten aan het dodenrijk en dat zijn lichaam het bederf niet heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen verrijzen en daarvan zijn wij allen getuigen. Verheven aan Gods rechterhand heeft Hij de beloofde heilige Geest van de Vader ontvangen en Deze uitgestort, zoals gij ziet en gij hoort. David immers is niet ten hemel opgestegen, maar toch zegt hij zelf: De Heer heeft gesproken tot mijn Heer: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden als een voetbank voor uw voeten heb gelegd. Voor heel het huis van Israël moet dus onomstotelijk vaststaan, dat God Hem en Heer en Christus heeft gemaakt, die Jezus, die gij gekruisigd hebt.' Toen zij dit hoorden, waren zij diep getroffen en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: 'Wat moeten we doen, mannen broeders?' Petrus gaf hun ten antwoord: 'Bekeert u en ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult gij als gave de heilige Geest ontvangen. Want die belofte geldt u, uw kinderen en allen die verre zijn, zovelen de Heer onze God roepen zal.' Met nog vele andere woorden legde hij getuigenis af, en hij vermaande hen: 'Redt u uit dit ontaarde geslacht.' Die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten.

De preek van Petrus is uitgebreid en raakt vele thema's aan. Hij toont vanuit de Schrift aan dat Jezus de beloofde Messias is. In Hem vindt ieder mens redding. Door Hem kan ieder deelachtig worden aan het eeuwig leven. Met Hem kan ieder mens een bron van goedheid en waarheid worden. God roept mensen om van zijn liefde te getuigen. Zijn Liefde woont in ieder

van ons. Kunnen we met de ogen van God naar elkaar kijken? Kunnen we met Jezus zelf vol mededogen naar al die mensen kijken die afgetobd zijn of onder zware lasten gebukt gaan? Door te geloven kunnen we bevrijd worden van alle schuld. Jezus bevrijdt ons. Vertrouwen we ons aan Hem toe. Blijven we Hem volgen heel ons leven.

Oktober 9

Handelingen 2,42-47   Ze legden zich ernstig toe op de leer der apostelen

Zij legden zich ernstig toe op de leer der apostelen, bleven trouw aan het gemeenschappelijk leven en ijverig in het breken van het brood en in het gebed. Ontzag beving eenieder, want door de apostelen werden vele wonderbare tekenen verricht. Allen die het geloof hadden aangenomen, waren eensgezind en bezaten alles gemeenschappelijk; ze waren gewoon hun bezittingen en goederen te verkopen en die onder allen te verdelen naar ieders behoefte. Dagelijks bezochten ze trouw en eensgezind de tempel, braken het brood in een of ander huis, genoten samen hun voedsel in blijdschap en eenvoud van het hart, loofden God en stonden bij het hele volk in de gunst. En elke dag bracht de Heer er meer bijeen, die gered zouden worden.

Deze tekst is de basis van veel religieus leven. Het is mooi om te zien hoe veel ordes en congregaties deze woorden uit de Schrift ieder op een eigen manier tot realiteit maken. Nee, het lukt niet altijd om in zuiverheid dit te doen. Maar de inzet blijft. Het ideaal is soms te groot, maar blijft wel bestaan. Maar de tekst is niet alleen voor religieuzen bedoeld. Zij zijn voorgangers hoe iedere gelovige de woorden van de Schrift kunnen waar maken in leven en samenleven. Dat vraagt inspanning en voortdurende verdieping. Het vraagt ook om zich

te realiseren dat niets onmogelijk is. De kracht van het geloof is die van het mosterdzaadje dat kan uitgroeien tot een boom.

Oktober 10

**Handelingen 4,23-31   Allen verkondigden vrijmoedig
het woord van God**

Na hun vrijlating gingen ze naar hun eigen mensen en brachten verslag uit over alles wat de hogepriesters en oudsten tot hen gezegd hadden. Toen zij dit hoorden, verhieven zij eensgezind hun stem tot God en baden: Heer, Gij zijt het, die hemel en aarde, de zee en alles wat daarin is, gemaakt hebt, die door de heilige Geest bij monde van David, uw dienaar, gezegd hebt: Waarom tieren de volken en zinnen de naties op ijdele plannen? De koningen der aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de Heer en tegen de Gezalfde. Inderdaad, ze hebben in deze stad samengespannen tegen uw heilige dienaar Jezus, die Gij gezalfd hebt: zowel Herodes als Pontius Pilatus, tezamen met de heidenen en de stammen van Israël, om alles te doen wat uw hand en raadsbesluit tevoren bepaald had dat geschieden moest. Maar nu, Heer, schenk aandacht aan hun bedreigingen en geef uw dienaren dat zij in alle vrijmoedigheid uw woord mogen verkondigen, en laat door het uitstrekken van uw hand genezingen en wondertekenen geschieden door de naam van uw heilige dienaar Jezus.' Na hun gebed beefde de plaats waar ze bijeen waren. Allen werden vervuld van de heilige Geest en verkondigden vrijmoedig het woord Gods.

De vrijmoedigheid van Petrus en de andere leerlingen is overgeslagen naar allen. Zo groeit de gemeente van Christus tot een bijzondere plek waar mensen tot hun recht kunnen komen.

Welke spiegel betekent dit verhaal voor uw eigen beleving van geloof en van de Kerk?

Ontdekt u de werking van de heilige Geest in u zelf?
Welke plaats heeft het evangelie in uw doen en laten, uw spreken en zwijgen?

Oktober 11

Handelingen 4,32-36 Met kracht en klem

De menigte die het geloof had aangenomen, was een van hart en een van ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde; integendeel zij bezaten alles gemeenschappelijk. Met kracht en klem legden de apostelen getuigenis af van de verrijzenis van de Heer Jezus en rijke genade rustte op hen allen. Er was geen enkele noodlijdende onder hen, omdat allen die landerijen of huizen bezaten, deze verkochten en de opbrengst ervan meebrachten om aan de voeten van de apostelen neer te leggen. Aan ieder werd daarvan uitgedeeld naar zijn behoefte. Zo bezat Jozef, een leviet uit Cyprus, die van de apostelen de bijnaam Barnabas – dit betekent: zoon van vertroosting – had gekregen, een akker die hij verkocht en waarvan hij het geld meebracht om het aan de voeten van de apostelen neer te leggen.

De kracht van het christelijk geloof is bijzondere beslissingen nemen die dienstbaar zijn aan de geloofsgemeenschap en ook aan de samenleving als geheel. Vandaag horen we hoe de geloofsgemeenschap alles gemeenschappelijk bezat. Dat is in de gemiddelde parochie vrijwel onmogelijk. Wij zijn zeer gesteld op ons privébezit. Het evangelie houdt ons voor dat geen enkel bezit ons leven veilig kan stellen. Alleen wie rijk is bij God, vergaart een blijvende schat. De uitdaging voor de toekomst van ons geloof en van de Kerk is – als we deze tekst serieus nemen – : wat kunnen we doen op basis van dit ideaalbeeld dat de auteur ons voorhoudt?

Oktober 12**Handelingen 5,12-16   Allen werden genezen**

Door de handen van de apostelen geschiedden er vele wondertekenen onder het volk. Allen waren eensgezind en kwamen tezamen in de Zuilengang van Salomo. Van de overigen durfde niemand zich bij hen te voegen, hoezeer het volk hen ook prees. Steeds meer gelovigen sloten zich aan bij de Heer; grote groepen mannen, zowel als vrouwen. Men bracht zelfs de zieken op straat en legde ze neer op bedden en draagbaren in de hoop dat, als Petrus voorbijging, tenminste zijn schaduw op een van hen zou vallen. Zelfs uit de steden rondom Jeruzalem stroomden de mensen toe. Zij brachten zieken mee en mensen die van onreine geesten te lijden hadden en allen werden genezen.

Wonderen gebeuren nog steeds. Al zouden we willen dat het zo kon. We zoeken naar het verstaan van deze tekst. Waarom kan er genezing zijn terwijl Petrus alleen maar voorbijgaat? We horen de echo uit het evangelie: alleen al door het kleed van Jezus aan te raken werd een vrouw genezen. Om wat voor soort ziektes gaat het dan? De kracht waarover de tekst spreekt, is bijzonder, en niet aan ieder van ons gegeven. Toch kennen we ook de kracht van het gebed, de kracht van de zorg voor elkaar, de kracht die God heeft gegeven aan artsen en andere mensen in de gezondheidszorg.

Hoe is de zorg voor zieken en kwetsbare mensen vormgegeven in onze geloofsgemeenschap? Op welke manier pakken wij het werk van barmhartigheid op: om zieken te bezoeken?

Oktober 13**Handelingen 5,17-33   Van dit alles zijn wij getuigen**

Maar nu werden de hogepriester en heel zijn aanhang, die de partij der Sadduceeën vormden, met hevige afgunst vervuld.

Zij grepen de apostelen en zetten hen in de stadsgevangenis. Maar in de nacht ontsloot een engel des Heren de deuren van de gevangenis, leidde hen naar buiten en zei: 'Gaat, treedt weer op in de tempel en predikt aan het volk al deze woorden des Levens.' Zij gaven hieraan gehoor, gingen tegen de morgen naar de tempel en gaven er onderricht. Toen nu de hogepriester kwam met de zijnen, riepen zij het Sanhedrin, de raad der oudsten van het volk van Israël bijeen en stuurden dienaren naar de gevangenis om hen te halen. Maar bij aankomst vonden de dienaren hen niet meer in de kerker. Zij keerden terug met het bericht: 'Wij vonden de gevangenis stevig op slot en de wachten voor de deuren op hun post, maar toen wij opendeden troffen wij niemand aan.' Toen zij dit vernamen, werden de tempelcommandant en de hogepriesters ongerust en vroegen zich af wat voor gevolgen dit zou kunnen hebben. Maar iemand kwam hun melden: 'De mannen die gij in de kerker hebt gezet, bevinden zich in de tempel en onderrichten het volk.' Daarop ging de bevelhebber met zijn dienaren hen halen, maar zonder geweld te gebruiken, uit angst door het volk gestenigd te worden. Zij namen hen mee en brachten hen voor het Sanhedrin. De hogepriester begon hen te ondervragen: 'Hebben wij u niet uitdrukkelijk verboden onderricht te geven in die Naam? Door uw toedoen is heel Jeruzalem vol van uw leer. Bovendien wilt gij ons het bloed van die man aanrekenen.' Maar Petrus en de andere apostelen gaven ten antwoord: 'Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen. De God van onze vaders heeft Jezus ten leven gewekt, aan wie gij u vergrepen hebt door Hem aan het kruis te slaan. Hem heeft God als Leidsman en Verlosser verheven aan zijn rechterhand om aan Israël bekering en kwijtschelding van zonden te schenken. Van dit alles zijn wij getuigen, maar ook de heilige Geest, die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen.' Toen zij dit hoorden, ontstaken zij in woede en besloten hen te doden.

Elke geloofsgemeenschap kent zijn eigen bedreigingen. In deze tekst gaat het om de bedreiging van buitenaf. Men wil

van de christelijke gemeenschap af. Dat is van alle tijden. Zoals de christelijke gemeenschap op haar beurt een bedreiging is geweest voor andere geloofsgemeenschappen. Dat realiseren we ons maar al te goed.

De vraag is hoe gaat u met bedreigingen als deze om?

Parallel hoort er ook een andere vraag bij. Er zijn namelijk ook bedreigingen van binnenuit. Wie het boek Handelingen leest, net zo goed als andere Bijbelboeken, zal op interne gevaren stuiten voor de geloofsgemeenschap: verdeeldheid, opstandigheid, niet aanvaarden van gezag, gezagdragers die zich te weinig houden aan het Woord van God, enzovoorts. Hoe gaan we met deze gevaren om?

Oktober 14

Handelingen 5,34-42   Zij gingen door de Blijde Boodschap te verkondigen

Nu was er echter in het Sanhedrin een Farizeeër, Gamaliël, een wetgeleerde, die bij het gehele volk in aanzien stond. Deze liet de mannen een ogenblik naar buiten brengen. Daarop zei hij: 'Mannen van Israël, bedenkt wel wat gij met deze mannen gaat doen. Voor onze tijd immers trad Teudas op, die beweerde dat hij heel wat was en bij wie zich een groep aansloot van ongeveer vierhonderd man. Hij werd gedood en allen die op hem vertrouwden, werden uiteengejaagd. Na hem, in de dagen van de volkstelling, trad Judas de Galileeër op en sleepte veel volk mee. Ook hij ging te gronde en allen die op hem vertrouwden, werden verstrooid. Wat ons geval betreft, zeg ik u: Bemoeit u niet met deze mensen, maar laat ze hun gang gaan. Gaat deze opzet of dit werk van mensen uit, dan zal het op niets uitlopen. Gaat het echter van God uit, dan zult gij hen niet uiteen kunnen slaan; anders zou misschien blijken dat gij tegen God in verzet zijt.' Zij lieten zich door hem overreden. Zij riepen de apostelen, lieten hen geselen, verboden hun te spreken in de naam van Jezus en stelden hen in

vrijheid. Zij verlieten het Sanhedrin, verheugd dat ze waardig bevonden waren smaad te lijden omwille van de Naam. Zij gingen door met dagelijks in de tempel en in de huizen onderricht te geven en de blijde Boodschap te verkondigen, dat Jezus de Messias is.

Deze tekst geeft een nieuw inzicht hoe om te gaan met bedreigingen. Wijsheid is de basis van alle beslissingen. Gamaliël is een wijs man die zich laat leiden door wat God wil. Elke beweging die we zien binnen of buiten, mag onder de loep worden gelegd: is dit werk van God? Wat Gamaliël eraan toevoegt, is: kijk wat voor het effect het heeft. De apostel Paulus, een leerling van Gamaliël, vraagt zich later af: dient dat wat mensen doen, tot opbouw van de geloofsgemeenschap?

De heilige Geest laat ons groeien in wijsheid: wijsheid om tot het onderscheid te komen en om antwoord te kunnen geven op vragen als: wat wil God dat ik doe? hoe wil God dat de gemeenschap zich ontwikkelt? hoe wil God dat we samenbouwen aan de toekomst?

Oktober 15

Handelingen 6,1-7

Vol van geest en wijsheid

In die tijd, toen het aantal leerlingen steeds toenam, begonnen de Hellenisten tegen de Hebreëen te morren, omdat bij de dagelijkse ondersteuning hun weduwen achtergesteld werden. De twaalf riepen nu de leerlingen in vergadering bijeen en zeiden: 'Het past niet dat wij het woord Gods verwaarlozen door de zorg voor de ondersteuning. Ziet dus uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van goede faam, vol van geest en wijsheid. Hen zullen wij dan met dit ambt bekleden, terwijl wij onszelf blijven wijden aan het gebed en de bediening van het woord.' Dit voorstel vond instemming bij de gehele vergadering en zij kozen Stefanus, een man vol geloof en heilige geest, Filippus, Próchorus, Nikànor, Timon, Parmenas

en Nikolaüs, een proseliet uit Antiochië. Dezen werden aan de apostelen voorgedragen, die na gebed hun de handen oplegden. Het woord Gods breidde zich uit en het aantal leerlingen in Jeruzalem vermeerderde sterk; ook een groot aantal priesters gaf zich gewonnen aan het geloof.

Het werk kan niet door enkelen gedaan worden. De apostelen komen tot de ontdekking dat het werk beter verdeeld kan worden over meerdere mensen. In de brief aan de christenen in Korinte geeft Paulus het beeld van het lichaam. Om het lichaam goed te laten functioneren moeten alle delen goed met elkaar samenwerken en elkaar waarderen. Naast de apostelen worden er nu diakens aangesteld. Later zal er een verdere verfijning van ambten en bedieningen plaatsvinden. Als allen meewerken aan het getuigenis van het geloof in Christus, zal de geloofsgemeenschap beter tot zijn recht komen. Ook in onze parochie kunnen we het werk niet aan enkelingen overlaten. Allen hebben een taak om de parochie tot licht in de wereld te laten zijn.

Oktober 16

Handelingen 8,26-40

Begrijp u wat u leest?

Een engel van de Heer sprak tot Filippus: 'Begeef u op reis naar het zuiden en ga de weg op die van Jeruzalem naar Gaza loopt. Deze is eenzaam.' Hij begaf zich op reis. Terzelfder tijd bevond een Ethiopiër zich op de terugweg van een pelgrims tocht naar Jeruzalem; hij was een eunuch, een hoveling van Kándake, de koningin van de Ethiopiërs, en haar opperschatmeester. Gezeten in zijn reiskoets was hij de profeet Jesaja aan het lezen. De Geest sprak tot Filippus: 'Ga naar die reiskoets en blijf in de nabijheid.' Toen Filippus ernaartoe gegaan was, hoorde hij hem de profeet Jesaja lezen. Hij vroeg hem: 'Begrijpt ge wat ge leest?' Maar de Ethiopiër antwoordde: 'Hoe zou ik dan kunnen, als niemand mij daarin behulpzaam is?'

Hij nodigde Filippus uit in te stappen en bij hem te komen zitten. De schriftuurplaats die hij juist las was de volgende: Als een schaap werd Hij ter slachtbank geleid; en evenals een lam, stom tegen zijn scheerder, opende Hij zijn mond niet. Door zijn vernedering is zijn vonnis voltrokken. Wie zal zijn geslacht kunnen beschrijven? Want zijn leven wordt weggenomen van de aarde. Nu richtte de eunuch het woord tot Filippus: 'Mag ik u vragen van wie de profeet dit zegt? Van zichzelf of van iemand anders?' Filippus begon te spreken en uitgaande van deze tekst verkondigde hij hem Jezus. Al voort reizende kwamen ze bij een water en de hoveling zei: 'Hier is water. Wat is erop tegen, dat ik gedoopt word?' Hij liet de koets stilhouden en beiden, Filippus en de eunuch, daalden af in het water en hij doopte hem. Toen zij in het water gekomen waren, rukte de Geest des Heren Filippus weg; de eunuch zag hem niet meer en zette vol blijdschap zijn reis voort. Filippus echter werd aangetroffen in Azotus. Daar trok hij rond en predikte de Blijde Boodschap in alle steden totdat hij in Caesarea kwam.

De Schrift lezen is een aanrader. Maar om hem goed te kunnen verstaan hebben we vaak hulp nodig. Samen lezen, samen verhelderende vragen stellen, samen naar de verbanden met andere teksten zoeken, samen ... Ieder die aan de Bijbel begint, zal vroeger of later ontdekken hoe zeer het helpt dat niet in uw eentje te doen. Uitleg van een ander kan leiden tot een dieper inzicht in het geheim van de schepping, van de Schepper en van Christus. Uiteindelijk gaat het niet om de Bijbel te geloven, maar om te geloven in wie de Bijbel verkondigt, namelijk Christus. Daarom wil de eunuch zich laten dopen. Hij kan geloven in Christus, en hij gaat een persoonlijke band met Hem aan. Zo vindt de eunuch de weg met God. Hij ervaart zijn roeping Christus te volgen. Hij ontdekt ook zijn zending die Christus te verkondigen in zijn thuisland.

Wij mogen ons spiegelen aan Filippus die uitleg geeft en het evangelie verkondigt. Wij mogen ons ook spiegelen aan de eu-

nuch (wonderwel heeft hij geen naam) die zijn roeping ontdekt, zich laat dopen en zenden.

Oktober 17

Handelingen 9,1-19

Wie zijt Gij, Heer?

Intussen ging Saulus, wiens ziedende woede nog steeds de leerlingen van de Heer met de dood bedreigde, naar de hogepriester aan wie hij brieven vroeg voor de synagogen in Damascus, om alle aanhangers van de Weg die hij zou vinden, mannen zowel als vrouwen, gevangen naar Jeruzalem te mogen voeren. Toen hij op zijn tocht Damascus naderde, omstraalde hem plotseling een licht uit de hemel. Hij viel ter aarde en hoorde een stem die hem zei: 'Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?' Hij sprak: 'Wie zijt Gij, Heer?' Hij antwoordde: 'Ik ben Jezus, die gij vervolgt. Maar sta op en ga de stad in; daar zal iemand u zeggen wat ge doen moet.' Zijn reisgezellen stonden sprakeloos, want zij hoorden wel de stem, maar zagen niemand. Saulus stond van de grond op, maar hoewel zijn ogen open waren, zag hij niets. Zij namen hem dus bij de hand en brachten hem Damascus binnen. Drie dagen lang kon hij niet zien en at of dronk niet. Nu woonde er in Damascus een leerling die Ananías heette, en tot hem sprak de Heer in een visioen: 'Ananías.' Hij antwoordde: 'Hier ben ik, Heer.' De Heer vervolgde: 'Begeef u naar de Rechte Straat en vraag in het huis van Judas naar Saulus van Tarsus; hij is juist in gebed. – Deze zag reeds in een visioen een man, Ananías, binnenkomen en hem de handen opleggen, opdat hij weer zou zien. – Maar Ananías wierp tegen: 'Heer, ik heb van velen gehoord hoeveel kwaad die man uw heiligen in Jeruzalem heeft aangedaan. Ook hier heeft hij van de hogepriester volmacht om allen die uw Naam aanroepen in boeien te slaan.' De Heer beval hem: 'Ga, want die man is mijn uitverkoren werktuig om mijn Naam uit te dragen onder heidenen en koningen en onder de zonen van Israël. Ik zal hem laten zien, hoeveel hij om mijn Naam moet lijden.' Toen begaf Ananías zich naar

het huis, trad binnen en legde hem de handen op met de woorden: 'Saul, broeder, de Heer heeft mij gezonden, Jezus die u op de weg hierheen verschenen is, opdat ge weer zien moogt en vervuld worden van de heilige Geest.' Op hetzelfde ogenblik vielen hem als het ware de schellen van de ogen. Hij zag weer en terstond liet hij zich dopen. Hij nam voedsel tot zich en kwam weer op krachten.

De roeping van Paulus is en blijft een bijzonder verhaal. Hij is geheel anders dan andere roepingsverhalen, omdat Saul (zo heet hij in feite) de christengemeente fel vervolgt. Opvallend is ook het proces om een vijand als een vriend te aanvaarden. Hoe kan iemand die uit was op vervolging nu de ommekeer gemaakt hebben naar de verkondiging van Jezus als de Christus? Het is de Heer zelf die roept. Daarvan getuigen veel teksten in de Bijbel. Vaak door mensen heen, vandaag lezen we dat Hij het ook rechtstreeks doet. Maar er is altijd onderscheiding nodig. Is dit de stem van de Heer zelf of is het eigen verlangen? We zien hier hoe Ananías die taak van onderscheid krijgt. Hij moet ontdekken wat er aan de hand is.

Zo kunnen we samen ontdekken wat steeds onze eigen roeping en onze zending is. Dit roepingsverhaal van Saul (later Paulus) is een spiegel voor ons zelf. Hoe werkt het in en door ons zelf?

Oktober 18

Handelingen 10,1-16

**Beschouw niet als onheilig
wat God rein heeft verklaard.**

Er woonde in Caesarea een zekere Cornelius, een honderdman van de Italische kohort. Hij en al zijn huisgenoten waren vroom en godvrezend. Hij gaf veel aalmoezen aan het volk en bad voortdurend tot God. Eens, omtrent het negende uur van de dag, zag hij duidelijk in een visioen een engel Gods binnenkomen, die hem aansprak: 'Cornelius!' Deze staarde hem aan en zei door vrees bevangen: 'Wat is er, heer?' Hij ant-

woordde: 'Uw gebeden en aalmoezen zijn omhoog gestegen en zijn voortdurend in Gods gedachte. Zend daarom dadelijk mannen naar Joppe en laat vragen of een zekere Simon wil komen, die de bijnaam Petrus draagt. Hij is de gast van de leerlooier, Simon, wiens huis aan de zee staat.' Zodra de engel die tot hem sprak was weggegaan, riep hij twee van zijn knechten en een vroom soldaat, een van zijn getrouwen, legde hun alles uit en zond ze naar Joppe. De volgende dag, terwijl dezen nog onderweg waren maar de stad reeds naderden, ging Petrus naar het dak om te bidden. Het was omstreeks het zesde uur. Toen hij honger kreeg, wilde hij iets eten. Terwijl men het klaarmaakte, overviel hem een geestverrukking. Hij zag de hemel geopend en een voorwerp naar beneden komen in de vorm van een groot laken, dat aan vier punten op aarde neergelaten werd. Daarin bevonden zich allerlei viervoetige en kruipende dieren en allerlei soorten vogels. Een stem sprak tot hem: 'Komaan Petrus, slacht en eet.' Maar Petrus zei: 'Dat in geen geval, Heer, want nog nooit heb ik iets gegeten dat onheilig of onrein was.' Weer klonk de stem tot hem, voor de tweede maal: 'Beschouw niet als onheilig wat God rein heeft verklaard.' Dit gebeurde tot drie keer toe, waarna het voorwerp weer naar de hemel werd opgehaald.

De Kerk is altijd in ontwikkeling. De heilige Geest stimuleert Petrus om te getuigen van zijn geloof in Christus. De heilige Geest geeft ook nieuwe inzichten. Petrus leert verder te zien dan zijn eigen grenzen. Ook hier geldt de vraag: hoe komt u tot de onderscheiding wat goed is en niet goed?

De droom van Petrus keert drie keer terug. We zullen in het vervolg lezen hoe hij tot een daadwerkelijk beslissing komt.

Natuurlijk staat ook de Kerk in onze tijd voor vele uitdagingen. Het is aan alle leden om tot de distinctie te komen wat er nu wel en wat er vooral niet moet gebeuren. Stilstaan is niet mogelijk. Alle vanzelfsprekendheden zijn ook voorbij. Nieuwe keuzen zijn noodzakelijk om te bouwen aan de toekomst. Gemakkelijke oplossingen zijn daarbij niet voorhanden. Het is

een uitdaging aan ons allen: hoe nemen we de zending op die christengelovigen van Jezus zelf hebben ontvangen?
Welke droom keert daarin steeds terug?

Oktober 19

Handelingen 10,24-35 Er bestaat bij God geen aanzien des persoons

De dag daarna kwam hij in Caesarea aan. Cornelius verwachtte hen al en had zijn verwanten en beste vrienden bijeengeroepen. Toen Petrus binnentrad kwam Cornelius hem tegemoet en eerde hem met een voetval. Maar Petrus deed hem opstaan en zei: 'Sta op, ik ben ook maar een mens.' Zich met hem onderhoudend ging hij naar binnen en vond er een groot gezelschap bijeen. Hij sprak hun aldus toe: 'Gij weet dat het voor een Jood tegen de wet is omgang te hebben met iemand van een ander volk of bij hem aan huis te komen; maar mij heeft God duidelijk gemaakt, dat men geen enkel mens onheilig of onrein mag noemen. Daarom ben ik dan ook zonder enig bezwaar op uw uitnodiging hierheen gekomen. Nu vraag ik u dus: Waarom hebt ge mij ontboden?' Cornelius zei daarop: 'Het is precies vier dagen geleden dat ik op het negende uur in mijn huis aan het bidden was, toen opeens een man voor mij stond in een schitterend gewaad en zei: Cornelius, uw gebed is verhoord en uw aalmoezen zijn voortdurend in Gods gedachte. Stuur dus iemand naar Joppe om Simon, bijgenaamd Petrus, te halen. Hij verblijft als gast in het huis van Simon de leerlooier, aan zee. Terstond zond ik toen mensen naar u toe en gij hebt goed gedaan om mee te komen. Nu zijn we dus allen onder Gods ogen bijeen om alles te vernemen wat u door de Heer is opgedragen.' Petrus nam het woord en sprak: 'Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat uit welk volk ook ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is.'

Door de ontmoeting met Cornelius en door het verhaal van het visioen van Cornelius leert Petrus inzien wat zijn eigen droom betekent. Dat geeft hem de argumenten voor het juiste inzicht: God maakt geen onderscheid naar het aanzien van de persoon, maar op basis van het feit: de liefde voor God en de vreugde om het goede te doen.

Dat geeft ook ons het inzicht: de samenspraak met elkaar om tot het inzicht te komen of God hier aan het werk is.

Oktober 20

Handelingen 10,34-48   De heilige Geest kwam plotseling neer op allen

Petrus nam het woord en sprak: 'Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat uit welk volk ook ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is. Het woord heeft Hij tot de zonen van Israël gezonden, toen Hij door Jezus Christus de blijde boodschap van vrede verkondigde: Deze is de Heer van allen. Gij weet wat er overal in het joodse land gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen, die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem. En wij zijn getuigen van alles wat Hij in het land van de Joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons, die met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de doden was opgestaan. Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft, door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.' Terwijl Petrus nog zo aan het spreken was,

kwam de heilige Geest plotseling neer op allen die naar de toespraak luisterden. De gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus meegekomen waren, stonden verbaasd dat ook over de heidenen de gave van de heilige Geest was uitgestort; want zij hoorden hen talen spreken en God verheerlijken. Toen zei Petrus: 'Kan iemand nog het water weigeren, zodat deze mensen, die juist als wij de heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden?' En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Daarop verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

Petrus spreekt uit wat hem overkomen is, en hij getuigt vervolgens van zijn geloof en hoe het nu verrijkt is. Ook lezen we hier opnieuw hoe mensen in samenspraak komen, en zo vervuld worden van de heilige Geest. Opnieuw lezen we hoe wie openstaat voor de heilige Geest tot dieper geloof komt en de wegen van die Geest ontdekt.

Op welke manier zijn we steeds in samenspraak in de parochie? Hoe ook ontdekken we samen hoe de heilige Geest in ons en in de ander werkzaam is?

Oktober 21

Handelingen 13,1-12   Ze predikten er het woord Gods

In de gemeente van Antiochië waren er profeten en leraren: Barnabas, Simon die Niger genoemd werd, Lucius uit Cyrene, Manaën, jeugdvriend van viervorst Herodes, en Saulus. Terwijl ze eens voor de Heer de heilige dienst verrichtten en vasten, sprak de heilige Geest: 'Zondert Mij Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen heb geroepen.' Na vasten en gebed legden ze hun toen de handen op en lieten hen vertrekken. Aldus door de heilige Geest uitgezonden, gingen zij naar Seleucië en voeren vandaar naar Cyprus. Zij kwamen aan in Sálamis en predikten er het woord Gods in de synagogen van de Joden. Ze hadden ook Johannes bij zich om hen te helpen.

We lazten de verhalen over Petrus, zijn getuigenis, zijn ontdekking en hoe hij zich liet leiden door de heilige Geest. Vanaf dit moment lezen we in het boek Handelingen over de ervaringen van Saulus (later dus Paulus).

De verhalen van Petrus en Paulus kunnen naast elkaar gelezen worden, zo zal men kunnen ontdekken. En hun beider verhalen kunnen we weer parallel lezen aan het evangelie van Christus Jezus. Door deze verkondiging kunnen we zelf ontdekken hoe de Heer ons in zijn dienst neemt; ontdekken wat dan onze zending is; en hoe wij in de wereld kunnen getuigen van ons geloof in Christus in daden en in woorden. Daarin en daardoor ontstaat er verbondenheid van mensen wereldwijd. Aan ons om in teksten als deze te leren zien hoe dat in ons eigen leven doorwerkt.

Oktober 22

Handelingen 13,13-43

Spreek een opwekkend woord

Het gezelschap van Paulus voer nu weg uit Pafos en begaf zich naar Perge in Pamfylië; daar scheidde Johannes zich van hen af en keerde naar Jeruzalem terug. Van Perge reisden ze verder en bereikten Antiochië in Pisidië, waar zij op de sabbat de synagoge binnengingen en plaats namen. Na de voorlezing van de Wet en de Profeten lieten de oversten van de synagoge hun zeggen: 'Mannen, broeders, indien ge een opwekkend woord tot het volk te zeggen hebt, spreek dan.' Paulus stond op, wenkte met de hand en zei: 'Mannen van Israëel en godvrezenden, luistert. De God van dit volk Israëel heeft onze vaders uitverkoren en het volk groot gemaakt tijdens het verblijf in Egypte en het met machtige hand daarvan weg gevoerd. Ongeveer veertig jaar heeft Hij hen in de woestijn met zorgen omringd, waarna Hij zeven volkeren in Kanaän vernietigde, en hun het land in bezit gaf. Dit omvatte ongeveer vierhonderdvijftig jaren. Daarna gaf Hij hun rechters; dit duurde tot aan de profeet Samuel. Hierna vroegen zij om een koning en

God gaf hun Saul, de zoon van Kis, een man uit de stam Benjamin: veertig jaar lang. Nadat Hij hem verworpen had, verhief Hij David tot hun koning. Van deze gaf Hij het getuigenis: Ik heb David gevonden, de zoon van Isai, een man naar mijn hart, die mijn wil in alles zal volbrengen. Uit diens nakomelingschap heeft God volgens belofte voor Israël een Verlosser doen voortkomen, Jezus, nadat reeds Johannes voor zijn optreden een doopsel van bekering aan heel het volk van Israël had gepredikt. Toen Johannes aan het einde van zijn loopbaan was, zei hij: Wat ge meent dat ik ben, ben ik niet; maar na mij komt iemand, wiens schoeisel ik niet waard ben los te maken. Mannen, broeders, zonen uit Abrahams geslacht en godvrezenden onder u: tot ons is dit woord van verlossing gezonden. Want doordat de inwoners van Jeruzalem en hun overheden Hem niet erkend maar veroordeeld hebben, deden zij de uitspraken van de profeten, die elke sabbat worden voorgelezen, in vervulling gaan. Ofschoon ze geen enkele rechtsgrond voor de doodstraf konden vinden, hebben ze van Pilatus geëist dat Hij ter dood gebracht werd. Toen ze alles hadden voltrokken wat over Hem geschreven staat, namen ze Hem van het kruishout en legden Hem in een graf. Maar God wekte Hem uit de doden op en gedurende vele dagen verscheen Hij aan degenen die Hem van Galilea naar Jeruzalem hadden vergezeld. Dezen zijn nu getuigen van Hem voor het volk. Wij dan verkondigen u de blijde boodschap, dat God de belofte aan de vaders gedaan, voor ons, hun kinderen, vervuld heeft door Jezus te doen verrijzen, zoals ook geschreven staat in de tweede psalm: Gij zijt mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt. En dat Hij Hem uit de doden heeft doen verrijzen om niet meer tot het bederf terug te keren, heeft Hij aldus uitgedrukt: Ik zal voor u vervullen de heilige en betrouwbare beloften die Ik aan David gedaan heb. Daarom zegt Hij nog op een andere plaats: Gij zult uw Heilige het bederf niet laten zien. Nu dan: nadat David tijdens zijn leven aan Gods beschikking onderworpen was geweest, is hij ontslapen. Hij is bij zijn vaders bijgezet en hij heeft het bederf gezien; maar

Hij die God deed verrijzen, heeft het bederf niet gezien. Weet dan, mannen broeders, dat aan u wordt verkondigd dat ge door Hem vergiffenis van zonden kunt verkrijgen; de volledige rechtvaardiging die ge in de Wet van Mozes niet hebt kunnen vinden, zal ieder die geloofd verwerven in Hem. Zorgt er dus voor, dat op u niet van toepassing wordt wat in de profeten gezegd is: Ziet toe, hooghartigen, weest verbaasd en gaat te gronde, want in die dagen verricht Ik een werk, dat gij niet zoudt geloven als iemand het u vertelde.’ Toen ze naar buiten gingen, nodigde men hen uit om de volgende sabbat over hetzelfde onderwerp tot hen te komen spreken. Na afloop van de dienst in de synagoge liepen vele Joden en godvrezende proselieten met Paulus en Barnabas mee; deze spraken hen toe en drongen er bij hen op aan in de genade van God te volharden.

We lezen een lange tekst met een preek van Paulus. Dit is zijn eerste preek die in het boek Handelingen staat. Wie wil, kan deze tekst van Paulus leggen naast de preek van Petrus in hoofdstuk 2 van het boek Handelingen. Kijk naar de overeenkomsten en ontdek ook de verschillen. Hoe zou u zelf uw geloof onder woorden brengen?

Oktober 23

Handelingen 13,44-52   Ik heb u geplaatst als een licht voor de heidenen

De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om naar het woord van God te luisteren. Bij het zien van die grote menigte werden de Joden zeer afgunstig en beantwoordden de uiteenzetting van Paulus met beschimpingen. Toen verklaarden Paulus en Barnabas in alle vrijmoedigheid: ‘Tot u moest wel het eerst het woord van God gesproken worden, maar omdat gij het afwijst en uzelf het eeuwige leven niet waardig keurt, daarom richten wij ons voortaan tot de heidenen.

Want aldus luidt de opdracht van de Heer tot ons: Ik heb u geplaatst als een licht voor de heidenen, opdat gij tot redding zou strekken tot aan het uiteinde van de aarde.' Toen de heidenen dit hoorden, waren zij verheugd en verheerlijkten het woord van God, en allen die tot het eeuwig leven waren voorbestemd namen het geloof aan. Het woord des Heren verbreidde zich door heel die streek, maar de Joden hitsten de godvrezenden vrouwen uit de toonaangevende kringen op en ook de voornaamste burgers uit de stad; zij veroorzaakten een vervolging tegen Paulus en Barnabas en verjoegen hen uit hun gebied. Dezen schudden het stof van hun voeten, ten teken dat zij met hen gebroken hadden en gingen naar Ikonium. De leerlingen echter waren vervuld van vreugde en van de heilige Geest.

We lezen opnieuw hoe de prediking van het evangelie mensen roept. We lezen ook opnieuw hoe die prediking op weerstand stuit, en op tegenwerking. Toch is Paulus geroepen om een licht te zijn voor alle mensen, van welke afkomst ook.

In zijn spoor is elke christengelovige geroepen om een licht te zijn voor vele mensen om haar/hem heen. Durven we ons licht te laten zien? Of verstoppen we die onder de korenmaat? Lees in het Matteüsevangelie hiernaast nog eens de tekst uit de Bergrede: Matteüs 5,13-16. Hoe kleurt ons doopsel ons (dagelijks) leven?

Oktober 24

Handelingen 15,1-12

**God heeft door het geloof
hun harten gereinigd**

Enige mensen die van Judea waren gekomen, verkondigden aan de broeders de leer: 'Indien ge u niet naar Mozaïsch gebruik laat besnijden, kunt ge niet gered worden.' Toen hierover strijd ontstond en Paulus en Barnabas in een felle woordenwisseling met hen raakten, droeg men Paulus en Barnabas en enkele andere leden van de gemeente op met deze strijd-

vraag naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem te gaan. Nadat hun door de gemeente uitgeleide was gedaan, reisden zij door Fenicië en Samaria, waar ze alle broeders grote vreugde bereiden door te vertellen van de bekering der heidenen. Bij hun aankomst te Jeruzalem werden zij ontvangen door de gemeente, de apostelen en de oudsten en zij verhaalden alles wat God met hun medewerking tot stand had gebracht. Maar enige gelovigen, afkomstig uit de partij der Farizeeën, stonden op en verklaarden, dat men hen moest besnijden en hun opleggen de Wet van Mozes te onderhouden. De apostelen en de oudsten kwamen dus bijeen om deze zaak te bezien. Na veel heen en weer gepraat nam Petrus het woord en sprak tot hen: 'Mannen broeders, gij weet dat God reeds lang geleden mij onder u heeft uitgekozen, opdat de heidenen door mijn mond het evangeliewoord zouden horen en het geloof aannemen. Welnu, God die de harten kent, heeft zich voor hen uitgesproken door hun de heilige Geest mee te delen, juist als aan ons en Hij heeft in geen enkel opzicht onderscheid gemaakt tussen ons en hen, maar hun harten door het geloof gereinigd. Waarom wilt gij God dan nu tarten door de leerlingen een juk op de hals te leggen, dat noch onze vaders noch wij in staat geweest zijn te dragen? Integendeel, juist zoals zij, geloven ook wij door de genade van de Heer Jezus gered te worden.' De hele vergadering zweeg en men luisterde naar Barnabas en Paulus, die van grote wondertekenen verhaalden die God door hen onder de heidenen gedaan had.

In de traditie heet deze samenkomst het concilie van Jeruzalem. Het is de eerste kerkelijke vergadering waarin apostelen samenkomen om een belangrijk besluit te nemen. Dat besluit nemen ze niet op eigen kracht. We lezen: de heilige Geest en wij. In elke beweging die we maken, in elk besluit dat we nemen, in alles eigenlijk is dat de vraag: is dit werk van de heilige Geest? En zo ja, wat zegt Hij ons dan?

Het is essentieel voor de toekomst van onze parochies, ons bisdom en heel de Kerk om daarnaar te blijven zoeken.

Oktober 25

Handelingen 15,13-29   **Opdat de rest van de mensen de Heer zullen zoeken**

Toen zij waren uitgesproken, nam Jakobus het woord en sprak: 'Mannen broeders, luistert naar mij. Simeon heeft ons uiteengezet, hoe God eertijds genadig heeft neergezien en uit de heidenen zich een volk heeft gekozen. Hiermee stemmen de woorden der profeten overeen, zoals geschreven staat: Daarna zal ik terugkeren en het vervallen huis van David weer opbouwen. Ja, zijn ruïnen zal ik weer opbouwen en volledig herstellen, opdat de rest van de mensen de Heer zullen zoeken samen met alle heidenen, over wie mijn Naam is uitgeroepen. Zo spreekt de Heer die deze dingen doet, van eeuwigheid zijn ze bekend. Daarom ben ik voor mij van oordeel, dat men hun die zich uit het heidendom tot God bekeren, geen onnodige lasten moet opleggen, maar hun wel voorschrijven zich te onthouden van wat door de afgoden besmet is, van ontucht, van wat verstikt is en van bloed. Want van oudsher heeft Mozes in elke stad mensen die hem op sabbat in de synagoge voorlezen en prediken.' Toen besloten de apostelen en de oudsten samen met de hele gemeente enige mannen uit hun midden te kiezen en met Paulus en Barnabas naar Antiochië te sturen: Judas, bijgenaamd Barsabbas, en Silas, mannen van aanzien onder de broeders, en hun het volgende schrijven mee te geven: 'De apostelen en de oudsten zenden aan de broeders uit de heidenen in Antiochië, Syrië en Cilicië hun broederlijke groet. Daar wij gehoord hebben dat sommigen van ons u door woorden in verwarring hebben gebracht en uw gemoederen verontrust, zonder dat ze van ons enige opdracht hadden gekregen, hebben wij eenstemmig besloten enige mannen uit te kiezen en naar u toe te sturen in gezelschap van onze dierbare Barnabas en Paulus, mensen die zich geheel en al hebben ingezet voor de naam van onze Heer Jezus Christus. Wij hebben dus Judas en Silas afgevaardigd, die ook mondeling hetzelfde zullen overbrengen. De heilige

Geest en wij hebben namelijk besloten u geen zwaardere last op te leggen dan de onvermijdelijke: u te onthouden van spijzen die aan afgoden geofferd zijn, van bloed, van wat verstikt is en van ontucht. Als gij uzelf daarvoor in acht neemt zal het u goed gaan. Vaarwel!

Dat besluit moet natuurlijk bekend gemaakt worden. Dergelijke fundamentele beslissingen houdt een bestuur niet voor zich. In een rondschrijven, een brief, een publicatie delen we met elkaar tot welk inzicht de heilige Geest ons geleid heeft. De wijsheid die de Geest ons geeft, zal ons helpen om het goede te doen, en de toekomst vorm te geven.

Oktober 26

Handelingen 16,9-15

**De Heer maakte haar hart
ontvankelijk**

Daar had Paulus 's nachts een visioen; er stond een Macedoniër voor hem die hem smeekte: 'Steek over naar Macedonië en kom ons te hulp.' Na zijn visioen zochten wij onmiddellijk een gelegenheid om naar Macedonië te vertrekken, want we maakten eruit op, dat God ons geroepen had om hun het Evangelie te verkondigen. Wij voeren dus af van Troas en koersten eerst naar Samotrâke, de volgende dag naar Neápolis en vandaar naar Filippi, een stad in het eerste district van Macedonië en een kolonie. In die stad bleven we enkele dagen. Op de sabbat begaven we ons buiten de poort naar de rivieroever, waar we dachten dat een bedehuis was. Wij zetten ons neer en spraken de vrouwen toe, die er bijeengekomen waren. Ook een zekere Lydia uit de stad Tyatíra, die purperen stoffen verkocht – zij was een godvrezende –, hoorde toe en de Heer maakte haar hart ontvankelijk voor wat door Paulus gezegd werd. Nadat zij en haar huisgenoten gedoopt waren, nodigde ze ons uit en zei: 'Als ge van oordeel zijt dat ik werkelijk in de Heer geloof, komt dan in mijn huis en neemt daar uw intrek.' En zij drong er bij ons sterk op aan.

De reis van Paulus houdt niet op bij de grenzen van Azië. Hij steekt over naar Europa. Opnieuw lezen we over een bijzondere uitnodiging en beslissing. Opnieuw gaat een apostel een grens over. Nu niet die tussen joden en heidenen, maar de grens tussen continenten. Zo laat het evangelie zich niet weerhouden. Het verlegt grenzen.

Door welke grenzen laten wij ons weerhouden? Welke grens kunnen we over? Welke weg wijst de heilige Geest ons in ons gelovig werk?

Oktober 27

Handelingen 17,16-34 De God die de wereld gemaakt heeft

Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, werd hij pijnlijk getroffen door de vele afgodsbeelden die hij in de stad zag. Hij ging nu disputeren niet alleen in de synagoge met de Joden en de godvrezenden, maar ook dagelijks op de markt met de mensen die daar toevallig waren. Ook enige Epicurische en Stoïsche wijsgeren kwamen met hem in aanraking. Er waren er die zeiden: 'Wat wil die kletser eigenlijk beweren?' En anderen: 'Hij lijkt een prediker van hogere wezens die hier onbekend zijn.' Dit kwam omdat hij Jezus en de verrijzenis verkondigde. Zij klampten hem aan, brachten hem naar de Areopagus en vroegen: 'Mogen we weten wat dit voor een nieuwe leer is, die door u voorgedragen wordt?' Gij vertelt dingen die ons vreemd in de oren klinken en we zouden dus graag vernemen wat die betekenen.' Want alle Atheners en de vreemdelingen die in hun stad woonden, verdreven het liefst hun tijd met het vertellen en het aanhoren van de laatste nieuwtjes. Paulus ging midden op de Areopagus staan en nam het woord.: 'Mannen van Athene, ik zie aan alles hoe diep godsdienstig gij zijt. Want toen ik rondliep en bekeek wat gij zoal vereert, ontdekte ik zelfs een altaar met het opschrift: Aan een onbekende god. Welnu, wat gij vereert zonder het te kennen, dat kom ik u verkondigen. De God die de wereld

gemaakt heeft en alles wat daarin is, Hij die de Heer is van hemel en aarde, woont niet in door handen gemaakte tempels. Ook wordt Hij niet door mensenhanden verzorgd, alsof Hij iemand nodig heeft, want Zelf geeft Hij aan ieder leven en adem, ja alles. Heel het mensengeslacht deed Hij uit een ontstaan, om de gehele oppervlakte van de aarde te bewonen, waarbij Hij de seizoenen vaststelde, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastende zouden vinden; Hij is immers niet ver van ieder van ons. Want door Hem hebben wij het leven, het bewegen en het zijn; zoals sommige van uw eigen dichters hebben gezegd: Want wij zijn van zijn geslacht. Als wij dus tot Gods geslacht behoren, moeten we niet menen dat het goddelijke gelijken zou op goud of zilver of steen, op een voortbrengsel van menselijke kunde en vernuft. Zonder acht te slaan op die tijden van onwetendheid laat God thans aan de mensen de boodschap brengen, dat zij zich allen en overal moeten bekeren. Hij heeft immers een dag vastgesteld, waarop Hij de wereld naar rechtvaardigheid gaat oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd. Aan allen gaf Hij het bewijs daarvan door Hem uit de doden te doen opstaan.' Maar toen zij van de opstanding der doden hoorden, spotten sommigen daarmee, terwijl anderen zeiden: 'Daarover zullen wij u bij gelegenheid nog wel eens horen.' Zo ging Paulus van hen weg. Toch sloten sommigen zich bij hem aan en kwamen tot het geloof, onder wie Dionysius en Areopagiet en een vrouw die Damaris heette, en nog anderen.

In het kijken naar een wereld die het christelijk getuigenis niet meer kent, is deze preek van Paulus een voorbeeld. Zijn voorbeeld leert ons om te getuigen in onze eigen tijd. We constateren dat vele mensen in onze omgeving niets meer van de Bijbel en het christelijk geloven weten. Deze constatering is ook een uitdaging om onze eigen zending op te pakken. Te lang en te veel hebben we het aan anderen overgelaten. Wat leren we vandaag dan van de apostel Paulus?

Oktober 28

Handelingen 18,1-11   Vele Korintiërs geloofden en lieten zich dopen

Hierna vertrok Paulus uit Athene en kwam in Korinte. Daar trof hij een Jood aan, een zekere Áquila, die in Pontus geboren was en met zijn vrouw Priscilla uit Italië was gekomen. Claudius had namelijk verordend, dat alle Joden Rome moesten verlaten. Paulus bezocht hen aan huis, en omdat zij hetzelfde vak uitoefenden – zij waren van beroep tentenmakers – bleef hij bij hen wonen en was er werkzaam. Iedere sabbat disputeerde hij in de synagoge en trachtte Joden en Grieken te overtuigen. Toen Silas en Timóteüs uit Macedonië waren aangekomen, wijdde Paulus zich voortaan geheel aan de prediking en legde voor de Joden getuigenis af, dat Jezus de Messias was. Maar toen dezen zich smalend bleven verzetten, schudde hij het stof van zijn kleren en voegde hun toe: ‘Uw bloed kome neer op uw eigen hoofd. Ik ga vrijuit en wend mij van nu af aan tot de heidenen.’ Hij trok daar weg en ging naar het huis van een zekere Titius Justus, een godvrezende, die naast de synagoge woonde. Crispus, de overste van de synagoge, nam met heel zijn huis het geloof in de Heer aan, en ook vele Korintiërs die naar hem luisterden, geloofden en lieten zich dopen. Eens sprak de Heer in een nachtelijk visioen tot Paulus: ‘Wees niet bevreesd, maar spreek, en zwijg niet. Ik ben met u en niemand zal u aanraken om u kwaad te doen, want in deze stad behoren veel mensen Mij toe.’ Anderhalf jaar bleef hij daar wonen, terwijl hij bij hen het woord Gods onderwees.

Paulus kent geen grenzen in zijn rondtrekken door de landen rond de Middellandse Zee. We kennen zijn brieven aan de verschillende christelijke gemeenten die hij gesticht heeft. Korinte is een belangrijk voorbeeld daarin. Twee lange brieven geven de lezer veel inspiratie en stof tot overweging. We leren hoe Paulus zijn brood verdient, namelijk als tentenmaker. We leren

ook hoe hij zich geheel wijdt aan de verkondiging van het evangelie. Hij is een zeer goed opgeleid man. Hij is een gedreven man. Hij is vrijmoedig. Hij luistert naar wat God hem in zijn hart heeft gelegd.

We leren tussen twee regels ook dat het evangelie in Rome is verkondigd. We horen dat de keizer daar (Claudius) maatregelen heeft genomen om tegen alle joden, ook tegen de joden die Jezus als de Messias aanvaardden.

Het leert ons om zelf om te kijken: wat heeft het evangelie met ons gedaan? Hoe hebben we erin geloofd? Hoe hebben we ervan getuigd? Op welke weerstanden zijn we (steeds) gestoten?

Oktober 29

Handelingen 21,1-14   De wil van de Heer geschiede

Nadat wij ons van hen hadden losgerukt en waren weggevaaren, koersten we rechtstreeks naar Kos, de volgende dag naar Rodos en vandaar naar Patara. (...) Wij gingen daar de broeders begroeten en bleven een dag bij hen. 's Anderendaags verlieten we de stad en kwamen in Caesarea aan. (...) Tijdens ons verblijf aldaar, dat verscheidene dagen duurde, kwam er een profeet uit Judea, een zekere Agabus. Hij trad op ons toe, pakte de gordel van Paulus, bond zich daarmee de handen en voeten en sprak: 'Dit zegt de heilige Geest: Zo zullen de Joden in Jeruzalem de man aan wie deze toebehoort, binden en overleveren in de handen der heidenen.' Toen we dit hoorden, verzochten wij en ook de gelovigen die daar woonden hem dringend niet naar Jeruzalem te gaan. Daarop antwoordde Paulus: 'Waarom tracht ge met uw tranen mijn hart te vermurwen? Ik ben immers bereid mij te Jeruzalem niet alleen te laten boeien, maar er zelfs te sterven voor de naam van de Heer Jezus.' Daar hij zich niet liet overreden, berustten we erin en zeiden: 'De wil des Heren geschiede.'

Paulus weet hoe zijn weg zal lopen. Zijn inzicht loopt parallel aan wat in het evangelie over Jezus wordt verhaald. Hij weet

dat zijn weg een lijdensweg zal zijn. Het evangelie verkondigen is aanvaarden dat er lijden is. Lijden dat tot de dood kan leiden, maar dat niet de ultieme nederlaag zijn zal. Paulus gelooft in en getuigt van de verrijzenis. Dat geloof is de kracht om de weg te gaan die hij moet gaan. Hij schaamt zich er niet voor. Hij ontwijkt het niet. Hij zal net als Jezus de beker tot op de bodem drinken.

Hoe denken we in dit kader over ons zelf? Hoe kijken we naar al die mensen die waar ook ter wereld hun leven geven voor hun geloof?

Oktober 30

Handelingen 21,27-36

Dit is die man

Toen de zeven dagen bijna om waren, zagen de Joden uit Asia hem in de tempel. Zij ruiden heel de menigte op en maakten zich van hem meester, terwijl ze schreeuwden: 'Israëlieten te hulp! Dit is die man, die overal en voor allen een leer verkondigt die gericht is tegen het volk, tegen de Wet en tegen deze plaats en die nu zelfs heidenen in de tempel heeft gebracht en daardoor deze heilige plaats heeft ontwijd.' Zij hadden namelijk tevoren in de stad Trófimus uit Efeze in zijn gezelschap gezien en dachten dat Paulus hem in de tempel had gebracht. Heel de stad raakte in opschudding en er ontstond een volksoploop. Ze grepen Paulus vast, sleurden hem de tempel uit en onmiddellijk werden de poorten daarvan gesloten. Terwijl ze hem trachten te doden, werd de bevelhebber van de kohort gemeld, dat heel Jeruzalem in rep en roer was. Hij snelde terstond met soldaten en officieren op hen af. Bij het zien van de bevelhebber en de soldaten hielden ze op Paulus te slaan. De bevelhebber kwam naderbij, nam hem gevangen en gaf order hem met twee ketenen te boeien. Vervolgens vroeg hij, wie dat was en wat hij gedaan had. Maar het volk schreeuwde van alles door elkaar. Door het tumult kon hij de juiste toedracht niet achterhalen en daarom gaf hij bevel hem naar

de kazerne te brengen. Toen Paulus bij de trappen gekomen was, moest hij vanwege het opdringende volk door de soldaten gedragen worden. Want de mensenmassa liep mee, luid schreeuwend: 'Weg met hem!'

Onontkoombaar loopt Paulus in de val. Hij wordt gevangengenomen en bijna ter plekke gelyncht. Maar dit is niet het einde van zijn leven. Hij weet dat God hem naar Rome zal leiden om ook daar te kunnen getuigen van zijn geloof in Jezus als de Messias. Hij gedraagt zich waardig te midden van alle tumult. Wat leren we vandaag van hem?

Oktober 31

Handelingen 28,17-31   Hij getuigde van het Koninkrijk van God

Drie dagen later ontbood Paulus de voornaamste Joden bij zich. Toen zij bijeengekomen waren, zei hij tot hen: 'Mannen broeders, ofschoon ik niets gedaan heb tegen ons volk of de voorvaderlijke gebruiken, ben ik vanuit Jeruzalem als gevangene uitgeleverd aan de Romeinen. Dezen wilden mij na verhoor in vrijheid stellen, omdat ik niets had bedreven waarop de doodstraf stond. Maar omdat de Joden zich hiertegen verzetten, zag ik me gedwongen mij op de keizer te beroepen, dit echter niet als had ik enige klacht in te brengen tegen mijn volk. Dat is dus de reden, waarom ik verzocht u te mogen zien en u toe te spreken. Het is om de verwachting van Israël, dat ik deze ketenen draag.' (...)

Van de vroege morgen tot de late avond getuigde hij in zijn uiteenzettingen van het Koninkrijk Gods en trachtte hij hen voor Jezus te winnen, uitgaande van de Wet van Mozes en de profeten. Sommigen lieten zich overtuigen, maar anderen bleven ongelovig. Zonder dat zij het met elkaar eens konden worden gingen zij weg, maar niet dan nadat Paulus nog dat ene woord gezegd had: 'Terecht heeft de heilige Geest door

de profeet Jesaja tot uw vaderen gesproken: Ga tot dit volk en zeg: Met uw oren zult gij luisteren en toch niet verstaan, met uw ogen zult gij kijken en toch niet zien. Want verhard is het hart van dit volk, en hun ogen doen zij dicht uit vrees dat zij zouden zien met hun ogen, met hun oren zouden horen, met hun hart zouden verstaan, zich zouden bekeren en ik hen zou genezen. Het zij dus aan u bekend, dat aan de heidenen dit heil van God is gezonden. Zij zullen wel luisteren.' Volle twee jaar vertoefde hij in een eigen huurwoning en ontving allen die bij hem kwamen. Hij predikte het Rijk Gods en gaf onder-richt in de leer over de Heer Jezus Christus in alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering.

Paulus is in Rome aangekomen. Rome was het centrum van de wereld in zijn dagen. Vanuit die uithoek dat Palestina in die dagen was, reist hij rond door Klein Azië en later in het Europese Griekenland. En door de gevangenneming in Jeruzalem komt hij terecht in Rome. Ook daar zal hij doen wat hij steeds sinds zijn roeping door de Heer Jezus heeft gedaan: verkondigen over het Rijk van God en dat Jezus de langverwachte Messias is van wie een mens zijn redding mag verwachten.

Blijven getuigen is de zending die Paulus ontvangt. Blijven getuigen is de zending die verweven is met ons eigen doopsel. Blijven getuigen dat in niets anders onze redding te vinden is dan in het geloof in Christus Jezus, en in de opstanding der doden.

De dood is de ultieme nederlaag voor de mens. Maar die nederlaag vindt zijn overwinning door het kruis van Christus. Moge dat geloof ons blijven stimuleren om de wereld ten goede te keren: heil voor alle mensen.

